

AKADEMIA MUZYCZNA IM. IGNACEGO JANA PADEREWSKIEGO W POZNANIU

Przedmiot	Metodyka nauczania przedmiotów ogólnomuzycznych - harmonia	Punkty ECTS	3
Koordynator przedmiotu	dr hab. Agnieszka Zdrojek-Suchodolska	Ilość godzin	15
Wydział	Kompozycji, Dyrygentury, Wokalistyki, Teorii Muzyki i Edukacji Artystycznej	Rodzaj zajęć	wykład/ćwiczenia
Instytut	Kompozycji i Teorii Muzyki	Forma studiów	stacjonarne
Kierunek	Kompozycja i Teoria Muzyki	Profil studiów	ogólnoakademicki
Specjalność	Kompozycja, Teoria Muzyki	Język	polski
Poziom studiów	I stopień	Status przedmiotu	fakultet

UMIĘJCOWIENIE W PLANIE STUDIÓW (ilość godzin, forma zaliczenia, ECTS)			
Semestr I		Semestr II	
Semestr III	15 godzin, egzamin, 3 ECTS	Semestr IV	
Semestr V		Semestr VI	
Semestr VII		Semestr VIII	

Prowadzący zajęcia	dr hab Agnieszka Zdrojek-Suchodolska
Cele i założenia przedmiotu	1. Przygotowanie studentów od strony pedagogicznej do prowadzenia zajęć z harmonii w szkołach muzycznych II stopnia. 2. Zapoznanie studentów z warsztatem pracy nauczyciela poprzez omówienie szeregu zagadnień metodycznych oraz dydaktycznych w procesie nauczania. 3. Rozwijanie umiejętności analizowania materiału nauczania. 4. Rozwijanie umiejętności opiniowania wartości merytorycznej i dydaktycznej podręczników do nauki harmonii w szkołach muzycznych II stopnia.
Wymagania wstępne	Studenti posiadają wiedzę w zakresie harmonii funkcyjnej i umiejętności posługiwania się nią w praktyce. Istotna jest również znajomość literatury muzycznej (od baroku do współczesności) oraz umiejętność analizy harmonicznej i formalnej dzieła muzycznego.

TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU	
Semestr III	• Omówienie i analiza podstawy programowej oraz wybranych programów nauczania przedmiotu Harmonia. • Analiza podręczników oraz materiałów do ćwiczeń wykorzystywanych na zajęciach Harmonii w szkole muzycznej II stopnia. • Zakres materiału, umiejętność rozplanowania programu nauczania na semestry oraz na poszczególne jednostki lekcyjne • Określanie celów kształcenia, klasyfikacja metod nauczania i dobór odpowiedniej metody nauczania do konkretnego zagadnienia lub tematu lekcji • Planowanie lekcji, budowa konspektu, formułowanie tematu lekcji.

	Kod efektu uczenia się	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Charakterystyka	
			II stopnia PRK	I stopnia PRK
W	KTM1_W02	Student dysponuje ogólną wiedzą dotyczącą podstawowych koncepcji, teorii i zasad, ujęć teoretycznych, paradygmatów badawczych oraz pojęć odpowiednich dla sztuki muzycznej w zakresie kompozycji, teorii muzyki i rytmiki, właściwych dla studiowanego kierunku	P6S_WG	P6U_W
U	KTM1_U09	Potrafi zastosować formy zachowań i reguły komunikacji związane z występami publicznymi	P6S_UK	P6U_U
	KTM1_U13	Ma przygotowanie do uczenia w zakresie studiowanego kierunku studiów i specjalności na różnych poziomach edukacji muzycznej	P6S_Uk	P6U_U
K	KTM1_K06	Potrafi gromadzić, analizować i interpretować potrzebne informacje	P6S_KK	P6U_K
	KTM1_K09	Efektywnie wykorzystuje wyobraźnię, intuicję, twórczą postawę i samodzielne myślenie w obliczu konieczności rozwiązywania problemów	P6S_KK	P6U_K
	KTM1_K10	Efektywnie wykorzystuje wyobraźnię, intuicję, twórczą postawę i samodzielne myślenie w obliczu konieczności rozwiązywania problemów	P6S_KK	P6U_K

METODY KSZTAŁCENIA
wykład, praca z tekstem i dyskusja, praca indywidualna, praca w grupach, kształcenie zdalne

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
Wymagania końcowe – zaliczenie roku, forma oceny	Kod efektu uczenia się
egzamin	KTM1_W02, KTM1_U09, KTM1_U13, KTM1_K09, KTM1_K10
realizacja zleconego zadania	KTM1_W02, KTM1_K06, KTM1_K09, KTM1_K10

FORMA I WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU	
Warunki zaliczenia	Kontrola obecności, konspekty lekcji, wiedza z zakresu omawianej problematyki
Warunki egzaminu	Przedstawianie przygotowanych konspektów lekcji, dyskusja, omówienie.

NAKŁAD PRACY STUDENTA	Ilość godzin	Punkty ECTS
Godziny realizowane przy udziale nauczyciela akademickiego (zajęcia dydaktyczne, konsultacje)	22	3
Ilość godzin samodzielnej pracy studenta (przygotowanie się do: zajęć, kolokwium, egzaminu, prezentacji, koncertu)	8	

Literatura podstawowa
• A. Dobrowolski – Metodyka nauczania harmonii, Kraków 1966 • J. Gawlas – Harmonia funkcyjna, Kraków 1973 • P. Kałużny – Skale muzyczne we współczesnej harmonii tonalnej, Poznań 1994 • Cz. Kupisiewicz – Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej, Warszawa 2003 • M. Niziurski – Harmonia, Warszawa 1984 • W. K. Olszewski – Podstawy harmonii we współczesnej muzyce Jazzowej i rozrywkowej, PWM SA Kraków 2009

- M. Pokrzywińska – Progresje. Zbiór ćwiczeń harmoniczných, CEA Warszawa 2004
- S.B. Poradowski – Nauka harmonii, Warszawa, 1960
- A. Poszowski – Harmonia tonalna - przykłady nutowe, Sopot 1961
- A. Poszowski – Harmonia systemu tonalnego dur-moll, Gdańsk 2001
- J. Pólturzycki – Lekcja w szkole współczesnej, Warszawa 1985
- M. Rimski-Korsakow – Harmonia. Podstawowe zasady, Kraków 1970
- K. Sikorski – Harmonia, cz.1, 2, Kraków 1984
- K. Sikorski – Harmonia - zbiór ćwiczeń, Kraków, 1984
- J. Targosz – Podstawy harmonii funkcyjnej, Kraków 1993
- F. Wesołowski – Materiały do ćwiczeń harmoniczných, Kraków 1978
- F. Wesołowski – Nauka harmonii, Łódź 1997
- M. Węglińska – Jak przygotować się do lekcji? Wybór materiałów dydaktycznych, Kraków 1998
- T. A. Zieliński – Problemy harmoniki nowoczesnej, PWM Kraków 1983.
- Wybrane programy nauczania harmonii w szkole muzycznej II stopnia.

Literatura uzupełniająca

- J. M. Chomiński – Historia harmonii i kontrapunktu: I – III, PWM Kraków 1958 – 90.
- M. Fieldorf, A. Frączkiewicz – Zasady modulacji, Kraków 1966
- The Jazz Piano Book by Mark Levine (Chord and Scales) – Sher Music C.O., Petaluma 1989

Biblioteki wirtualne i zasoby on-line (opcjonalnie)